

Ticijano Brođato

POVRATAK U PESKIJERU NA JEZERU GARDA

Putovao sam sam
u pravcu krajnje Tule*
u pravcu vijugavih voda
mojih prvih deset godina.
Gde su sada njegovi galeoni**?
i azurne svetlosti njegove strele?
Nema više vremena za zadržavanje daha
iza odškrinutih vrata:
usred prekratkih strasti
u studenoj decembarskoj magli
zaustaviću se
uskoro
na početku železnog mosta
neću ga preći. S one strane
siguran sam
postoji još uvek jedno sećanje:
tajna dečaka sanjalice
koja nikada neće morati da bude otkrivena.

* Tule je reč koja potiče od grčke reči Thyle. Izraz podrazumeva mitski grad na kraju sveta.

** Tip jedrenjaka.

PROZOR NEBODERA

U tišini hodnika
 čuo sam izvlačenje iz tobolca
 i dašak što prethodi udarcu
 njegovog poziva u mraku ispod.
 Zatim,
 izvirujući sa četrdesetog sprata
 čuo sam jasno njihanje
 tog ogromnog luka
 u šaci kiklopa
 koji je nameravao da zategne tetivu
 dok ja
 između zenice i nišana
 iščekujem predstojeće šištanje
 koje će me hitnuti veoma daleko
 na stazu najbližu nebu
 preko beskrajnog horizonta pruženih prstiju
 u pravcu nesvesnog plena
 između Jerihona i Sidona.

Portal jedva primetan
 između otpadaka maltera i skela
 prepuštenih u lijanama nemara.
 Vrt maslina pronađen
 tvojom potrebom da slušaš
 i sada pređen rukama sklopljenim
 i kratkim korakom poverenika
 prema čudesnom svodu.

Sa niskom perli u tonu
 ruža – s poštovanjem – opravdavaš se –
 zbog svetog doma – pratiš
 tvojom pa moju ruku
 da dodirne okorele mrlje
 na podu oltara.

